

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ... ΜΕΝΤΙΟΥΜ!

Η συγκεντρώσις στὸ βαλόνι τοῦ Σουρή πρὸς 40 ἐτῶν. Ὁ ποιητὴς τῶν «Χειμωνάνθων» καὶ ἡ πνευματικὴ του ιδιότης. Περιεργα πειράματα. Τὸ κινεούμενον τραπέζι καὶ τὰ πνεύματα. Ἐνα μεταδιδόμενον ποίημα τῆς Σκληρῆς. Ὅπου ὁ Πολέμης πέφτει ἀνκισθητὴς. Τὴ εἶπε ὁ ψυχίατρος Σίμων Ἀποστολίδης. Τὰ ζῆτεια τοῦ Σουρή. Ἐνα ταξεῖδι τοῦ Ι. Πολέμη στὸν Κρόνον! Ὁ φρέσς τοῦ Σουρή γιὰ τὸ σκελί του. Πᾶς ἐκευενοῦσαν εἰ ποιητὴ τὴ μεμνημένη τους.

Ο φθινοπώρου τοῦ 1891 δὴν ἡ Ἀθήνα μελοῦσε γιὰ τὸ πνευματικὸν πειράματα ποὺ γίνονταν ἐπὶ τοῦ βαλόνι τοῦ Σουρή. Ὅλα τὰ γεγονότα, πολιτικὰ καὶ κοινωνικά, εἶχαν πάραμερισθῆ ἀπὸ τὴν κοινὴ προσοχὴ καὶ ἡ ἐφημερίδα ἐβότανε μὲ τὸν πεπαιστωμένο τίτλον «Ὁ πνευματισμὸς ἐν Ἀθήναις—Καταληκτικὰ πράγματα». Ὁ Πολέμης ἐχορηγοῦσε ὁ μακαριωτὴς τότε ποιητὴς Ἰω. Πολέμης, κορυφαίουτος τότε γιὰ τοὺς τροφικοὺς στίχους του.

Τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης εἶνε ποὺ περιεργὸν καὶ θὰ τὰ διηγήσομαι μετὰ τὴ σειρά τους.

Τὴν 1η Σεπτεμβρίου 1891 ὁ ποιητὴς τοῦ «Ρουμφοῦ» φράζοντο μετὰ τὸν τότε συνθέτη τῶν Ἀθηναίων—ἐκάνε μετακίνηση. Ἐπῆλτο ἐπὶ τὴν μεταφορά τὸν ἐπιπέδον, χάθηκε τὸ περιεργὸν βαλίστα τοῦ Σουρή διη. ὅπως ἐφρασε τότε τὸ «Ἄστυ», αἰσθητὴς ὁ ποιητικὸς μεταβολισμὸς του, περιεργὸν διαφορά πολιτικὴ ἀνεπιμενῆ. Ὁ Σουρή ἦταν ἀπερηγόρητος, καὶ ἡ κοινὴ Μαοὶ παύτως εἶχε γυλάσει τὸν κόσμο γιὰ τὸ βῆθ.

Ἐνα βράδι βολῶν, ποὺ ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ λόγοι τῆς ἐποχῆς στὸ φιλοδῶνον σπίτι τοῦ «Ρουμφοῦ», ὁ Πολέμης ἐπρότεινε νὰ φέρονται ἕνα τραπέζι, ἀνοικτὸν τὰ χεῖρα ἐπάνω του, τὸ ἔβανε γὰρ κοινωνικὴ καὶ μετὰ μεταηρωϊκῆς ζήτησης του νὰ προηγήσει ὅτι τὸ βαλίστα θὰ βυθισθῆ, ἀλλὰ μετὰ τὸ μῦθον μόνον περιεργόμενον του. Καὶ ὁ ποιητὴς θὰ ἰδοῦντο ἀργότερα, ἡ τροχητικὴ ἐξελεύσθησιν. Κι' ἐπὶ ὁ Πολέμης γίνετο αἰσθητὴς βυθισθῆς. Τὸ «Ἄστυ» τῆς 19 Ὀκτ. 1891 ἐφρασε:

Πάντες γνωρίζοντι τὸν σκελετὴν ποιητῆν τὸν «Χειμωνάνθων». Νευροπαθὴς καὶ ὑστερικός κρυσταλῶς, ἠθεωρήθη παρ' ἄλλων τῶν ἠνωτιστῶν, ὅσοι ἔτιχε γὰ τὸν ἰδόν, ὡς τὸ ἐξαχθέτερον ἠνωτιστικὸν ὑποκείμενον. Ὅταν διήλθε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ μεγάλος ἠνωτιστὴς Κρόνον, ὁ ποιητὴς, μόνον ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει του, ἠνωτισθῆ εἰς φιλικὴν τῆρα οἰκίαν. Ἡ νευρικὴ αὐτοῦ κατάσταση ἦτο γνωστοποιεῖ εἰς ὅλους τοὺς φίλους του, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐγνώριζε ὅτι ὁ Ι. Πολέμης ἠμπορεῖ νὰ ἠνωτισθῆαι ὁσάκις θέλει. Ὁ αὐτονομισμὸς τοῦ τροφικοῦ ποιητοῦ ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. Γ. Σουρή. Ἐκεῖ ὁ κ. Πολέμης λαμβάνων χάριον καὶ γραφίδα, προσήλκοντο τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ χάρτου, μετὰ μικρὸν δὲ ἐβόρκετο εἰς ἡνωτιστικὴν κατάστασιν καὶ ἐφρασε στίχους μετὰ καταληκτικὴν ταχέτητα καὶ ποὺ ἐλεισθησῆς καὶ μεγαλειώτερας δυνάμεως τῶν συνηθῶς γραφομένων παρ' αὐτοῦ ἐν ἐφρασῶσι!

Μία βραδὴν βολῶν, οἱ Σουρήζοντες καὶ πνευματικῶν ἄλλοι ἐκάλεσαν τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαίας ποιητικῆς Σκληρῆς, ἡ ὁποία, (μετὰ τὸ χεῖρ τοῦ Πολέμη), ἐφρασε τὰ ἑξῆς:

Φῶς Σελῆνας ἐμὸν θάνατον ἀγγυροῖ,
Κῆμα πάντων ἐμῶν ἔρωτος παστῆς,
Λέουθ' οὐκ ὅποια
Ἄστρογον κῆμα οὐ μετεκομισατο.

Ἠλιαδὴ, ἐπὶ σημαντικὴ γλώσσα:

Τὸ φρέγγος τῆς Σελήνης ἀσημάειν τὸ θάνατό μου.— Τὸ κῆμα τοῦ πάντων γίνετο ἐρωτικὸν κρεβάτι μου.— Δὲν εἶδα τὴ Λέουθα.— Τὸ ἄστρογον κῆμα δὲν με μετέφερε ἐκεῖ.

Ἄλλη βραδὴν, ἐκάλεσαν τὸ πνεῦμα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκᾶ, τὸ ὅποιον, διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Ἰωάννου Πολέμη, πάντοτε, ἐφρασε τοὺς ἑξῆς στίχους, εἰς... ἄλλοτερον καθιστάμενος:

Ψυχὴ ἀγνὴ ἐστάθη ἀπὸ τὸν Ὄρανον,
Τὸ πῶς εἶπε τὸ κενὸν ἀπέκρινεν εἰδήλη.
Ὅταν ἐπιστρέψης
Εἰς τὸν χρυσὸν σου Ὄρανον
Σπλαγχνισθῆ τὸν πῶνον
Ὅποτε γεννᾷ ἡ ἀκρίβης.
Ὅποτε, θνητῆ, μὴ ζῆτει
Εἰς τὸν σφῶν τὰ ῥήματα.
Τὰ τοῦ Ὑψίστου κρῆματα
Ὅσα Χριστὸς κηρῆται!

Ἐνα βράδι, ὁ Ι. Πολέμης κατελήφθη ἀπὸ τὴ διάθεσι νὰ ἐ-

ξαφανισθῆ ἠνωτιστικῶς. Πιθανοῦσαν ἄλλοτε τοὺς φίλους του νὰ θῶνον ἀπὸ τὴ σάλα, καὶ αὐτοὶ ἐπῆλκον. Δὲν φέρονται ὅμως ἄλλο κῆμα, ὅταν ἔβανον πρὸς καταλασθέντος ὁσάκις ἠνωτιστικῆς. Οἱ λόγοι μετῆκαν ἐπὶ τὴ σάλα καὶ βόηκον τὸν ποιητὴ τῶν «Χειμωνάνθων» περικύβον χάμου, σὰν νεκρὸν!...

Ματαίως—διηγήσαν τὴν ἄλλη μέρα ὁ Σουρήσ ἄ ἕνα δημοτικὸν γράφον—προσπαθῶμαι νὰ τὸν ὁρῶσιν... φανῶνται σὰν ζωοφῶνον σπέρμα ἐπὶ τὸ πῶνον! Ἐπιστῆμαι τότε ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ φίλου καὶ βροχῶντο μετὰ ἀπὸ τὴ σάλα, καὶ περικύβοντο νὰ ἔβανον εἰς τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶχε φύγει!...

Καὶ ὁ συντάκτης τοῦ «Ἄστυ» προσέθετε:

Ἀπὸ τὴν περιγραφήν τοῦ κ. Σουρή περὶ τῆς θεοσεύσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίσταντο ὁ κ. Ι. Πολέμης, ἐπεισθῆμαι ὅτι πρόκειται περὶ καταληψίας, ἡ ὁποία εἶνε μία ἀπὸ τὰς φράσεις τοῦ ἠνωτισμοῦ. Εἰς καταληψίαν ἑλκόν εἶχε πέσει καὶ ὁ νευροπαθὴς ποιητὴς, ὁ ὅποιος μετὰ παρέρχοντος ἄνευ λειπῶν τῆς ἰσῆς ἐπισηλῆ εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν.

Ὅταν ὁ Πολέμης ἦρθε ἐντελῶς ἐπὶ τὸ σκελετὸν του, διηγήθηκα ὅπου φίλους του ἔτι... εἶχε κῆμα ἐπὶ τὸ σκελετὸν του καὶ περιεργῶς ἐπιτομερῶς τὴ εἶδε ἐκεῖ. Τὴν ἄλλη μέρα φώτισαν τὴν ὀδὸν τῆς τῆς ἔβανον ἐπὶ τὸ σκελετὸν, τὴν ὄρα τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν σάλα τοῦ Σουρή ἠνωτισμένος καὶ ἐβάνον ὅτι τραχημῶν ἡ γὰρως μετὰ τὸ σκελετὸν τοῦ ποιητοῦ ἦταν ἀνοικτότατα ὅπως τὴν εἶδε τὸ πνεῦμα του!

Καὶ τὸ «Ἄστυ» γράφει σχετικῶς τὰ ἑξῆς θαυμάσια:

Ἡ διήγησις αὐτῆ εἰς τὴν εἰς περικύβον τὸν ψυχίατρον κ. Σίμων Ἀποστολίδην, ὅπως ἐξήγησε νὰ ἐξετάσῃ τὸ γεγονὸς τοῦτο, σχετιζόμενον μετὰ τὸ ὑπὸ συζητήριον ἐπισημῶν ζήτημα τῆς διελθούσης. Ἐφρασε ἰσοπῶν μερικᾶς φράσεις εἰς τὸ σκελετὸν καὶ τὰς ἄρρας ἀνοικτᾶς εἰς τὸ γραφεῖν του, διὰ νὰ τὰς διαβάσῃ ὁ κ. Ι. Πολέμης ἀπὸ τὸ σκελετὸν τοῦ κ. Γ. Σουρή. Τὸ πείραμα ὅμως αὐτὸ ἀνεβλήθη δι' ἄλλην ἐσπέραν.

Ἄλλη ἐφημερίδα ἐφρασε ὅτι ὁ Πολέμης ἕνα βράδι—κατὰ τὰς ὥρας τῆς πνευματικῆς του ἐκαστάσεως—ἐπῆλκε... ἐπὶ τὸν πλανῆτη Κρόνον, ὅπου εἶδε τοὺς ἀνθρώπους του, τὰ περιεργῶν ἐλά του, ποὺ μοιάζον... με ἀνοικτᾶς χροματιστῆς διηγήσεις, καὶ ἄλλα θαυμάσια «τὰ ὁποία οὐτε οἱ ἐμποτισμένοι μετὰ ὄπνον βλέποντες κατὰ τὰς ὥρας τῆς μέθης των». Ἐπὶ τὸν Κρόνον ὁ κοινοτὸς ἄνθρωπος ἔχει ὕψος 5 μέτρον, τὰ στήθια εἶνε ὑψηλὰ ὡς δρυς, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχήματα εἶνε ἄλλοτῶς περιεργῶν κλπ. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι, κατὰ τὴν ὄραν τῆς νευρικῆς ταύτης καταστάσεως του, ὁ ποιητὴς ἀναπλάττει μὲ περιεργὴν δύναμιν πάντα ὅσα περὶ τοῦτοστων ἀντικειμένων ἔχει ἀναγνώσει, καὶ ὅποια ἐπαναίει ἡ νευρικὴ ἔβανον καὶ ἡ διέγερσις τῆς φαντασίας του.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ψυχολογῶν» Σίμων Ἀποστολίδης ἔλκε σχετικῶς ἐπὶ δημοσιογραφίαν:

—Τὸ περιεργὸν εἶνε ὅτι παρὰ τὸ κ. Ι. Πολέμη ἐπάσχει ἡ ἀιθησβολία, ἀκόμα καὶ ἐν ἐγρηγόρσει, πράγμα σπανίως παρατηρούμενον εἰς τοὺς ὑστερικούς. Καὶ τὸ ἀκόμα περιεργότερον εἶνε ὅτι διατηρεῖ τὴν ἀνάμνησιν τῶν γινόμενων κατὰ τὴν ἠνωτικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐνῶ ἄλλοι γίνοντες ἐντελῶς τὴν ἀμνησίαν ὅταν ἔβλῃσιν εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ ὁ μακάριος Σουρήσ τὰ ἔβλεπε μετὰ εὐθυμία. Ὁ ποιητὴς τῶν «Ρουμφοῦ» διεσκέδαζε μετὰ τὸν Πολέμη, τὸν κ. Γ. Στρατήγη τοῦ ἦταν καὶ αὐτὸς καλὸς μεμνητὸν, διεσκέδαζε μετὰ τὰ πνεύματα καὶ μετὰ τὸν κόσμο. Καὶ ἔβανε ζωοταμένα πράγματα. Ἰδοὺ μερικᾶς σχετικᾶ ἀνεκτότα:

Ἐνα βράδι, ὁ Σουρήσ ἐκάλεσε μετὰ τὸ μαγικὸν τραπέζι τὸν φιλόσοφον Ἀριστοτέλη καὶ τοῦ ἰπέβλεπε μερικᾶς ἐρωτήσεις. Ἄλλ' ὁ μέγιστος Σταγειρίτης ἀπάντησε ἐπὶ τὸ Σουρή σὰν σύγχρονος Ἀθηναίος:

—Μορῆ, αἶνται νὰ κοιμῶσιναι!

Τὴν ἄλλη μέρα, προί-τροῦ, ὁ Σουρήσ ἐπῆγε ἐπὶ τὸν κορυφῶν, τοῦ παρεδῶσε τὸ πλοῦτον σὲ λοιπὴν γῆν κερὰ τὸν καὶ τοῦ εἶπε:

—Βασίλη, ζῶτα! Κότα δα. τότε ὁ Ἀριστοτέλης!...

Καὶ ὁ ποιητὴς βόηκε ἀπὸ τὸ κορυφῶν σὰν νεοσῶλκετος φαντασῶν.

***

Ἐἶνε ὀλίγος καιρὸς ἐώρα—ἐφρασε αἰὰ Ἀθηναίκα ἐφημερίδα—ποὺ ὅταν ὁ κ. Σουρήσ καλέσῃ ἕνα πνεῦμα, παρουσιάζεται ἀντ' αὐ-

Ὁ ποιητὴς Ι. Πολέμης (Σκέτιο τοῦ κ. Γουσοῦ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Στο παρελθόν του Ορεινότερου μέρους του θανάτου του Πλάτωνος είχαν ταφεί 1172 έπιφανείς άνδρες της Αγγλίας.

— Η άνοδος της Ν. Αφρικής είχε τόσο πολλές, ώστε όταν περνούσαν πάνω από τις σιδηροδρομικές γραμμές σταματούσαν να... τραίνα.

— Τα σπίτια των μεγάλων πόλεων της Ιαπωνίας είναι χωρισμένα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να μην υπάρχει ούτε ένα κομμάτι στα σάνδια τους.

— Η άγριότητα διανέει 90 μίλια την ώρα.

— Η γλυκερίνη ανακαλύφθηκε στα 1789.

— Το φως του ήλιου ισοδυναμεί με το φως του ήλι που μπορούσαν να παραγάγουν 680.000 πανσέληνοι.

— Οι ελέφαντες κι' η γκαμήλας δεν μπορούν να περφήσουν.

— Οι θρησικοί Ρώσσοι του παλαιού καιρού δεν έτρωγαν ποτέ περισσότερο.

— Το φάλι είχε άγνωστο μεταξύ των Έσσημων και των κατοίκων της Νέας Ζηλανδίας.

— Η τάλας κατά τη διάρκεια της Αδελένια Πάτι έτραγουδούσε για πρώτη φορά στην Κούβα, όταν ήταν δεκαεπτάχρονη έτων.

— Το μόνο μέρος όπου δεν χιονίζει ποτέ, είναι η Κούβα.

— Το συνηθισμένο φαγητό των Ιαπωνών στρατιωτών ήταν άλλοτε ψωμί, λάδι και σκόδα.

— Η πληγές έχουν δεν τρώνε κρέας γιατί σπυριάζονται ευκολότερα από των κρεμμύρων.

— Τα πελώρια έχουν γνωστά και στους Έλληνας και στους Ρωσικούς της αρχαιότητας.

— Σε μια έκκληση του Σίπλεν της Αγγλίας η ήχο μπορεί να επαναλάβει καθαρότητα μια φορά από 21 σιλλαβές.

— Το νοτιό κρέας έχει την ιδιότητα να άποροφά τη νιχίνη από τον καπνό.

— Οι ελέφαντες, όταν ένοχλούνται από τις μυγες, κόβουν με την χρονοκλίμα τους κλάδια από τα δέντρα και τις δισώγους.

— Όταν ματρός του Λονδίνου βεβαιώνει ότι είναι ανεξαρτήτως οι κομμάτι-δρομολογίες πάσχουν από καρδιακά νοσήματα.

— Το νερό όλων των θαλασσών της γης περιέχει δύο εκατομμύρια τόνοι καθαρού άσημο.

— Για να ζωνεστή το κρέας του ανθρώπου απαιτούνται δόσιμα όφως.

— Για τα κατοικίδια χελιάσονται τρεις φορές όφως και για τα κατώ τεσσάρων μισή.

— Όσοι τρέφονται μόνο με ψωμί και με γάλα έχουν ποικιλότητα αιμιάς ως τα γρηστιά τους.

— Όσοι τρών καθημερινώς κρέας άρχίζουν να γίνονται φαλακροί από το 25ου έτους της ηλικίας τους.

— Τα ντομάκια έφευρέθησαν κατά το τέλος του 15ου αιώνα από τον εκ Βιέννης Γάσπαρο Ζόλντερ.

— Η άρχαιότερη σημαία του κόσμου είχε η της Λανίας, η οποία χρονολογείται από το 1219.

— Οι δημόσιοι υπάλληλοι της Κορέας έχουν πάνω στα μπλεκα τους εικόνες διαφόρων ζώων και ποικιλ.

— Παρατηρήθη ότι μεταξύ των άγριων και άπολιτιστών λαών δεν υπάρχουν τραυλοί.

— Μόνον η φράλινα και ο έλέας έχουν μεγαλύτερο από των ανθρώπων.

— Τα κοράκια βγάζουν 27 διαφορετικούς διαφόρων ειδών.

— Το πρώτο ταχυδρομείο της Γαλλίας συνεστήθη στα 1462, της Αγγλίας στα 1581 και της Αμερικής στα 1710.

— Αν θέλετε να γυαλίσει καλά τα κατοικίδια σας, τριψάτε τα με φλούδα πορτοκαλλιού και όταν στεγνωθούν βορψορίστε τα με μια υαλακή βοστρα.

— Απ' όλα τα άνθη έκείνο που διατηρείται περισσότερο, χωρίς να μαραθθί, άφορ κοπέι το ζοσάνθη.

— Ο έθνικός ύμνος των Κινέζων είχε τόσο μεγάλος, ώστε για να ψαλή χρειάζεται μισή ώρα.

— Οι κάτοικοι του Λονδίνου τρώνε κάθε βδομάδα 9.000.000 στρεβιά.

— Μια όαί βοιτόφου ισοδυναμεί κατά τη θελητική δύναμη με πέντε οκάδες κρέατος, με έννεμα οκάδες γεωμύλων και με δώδεκα οκάδες γάλατος.

— Σε πολλά μέρη της Νορβηγίας άλλοτε αντι νομισμάτων μεταχειρίζοντο ούατά.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

του δ... Μεισιπορελής, ο οποίος όμως φαίνεται ότι κοροιδεύει τους άνωτιστάς, διότι άπαντά μόνον με καυχασμούς! Όσες φορές όμως τον έρώτησαν αν πράγματι άπήρξε Φάσιον, άπήνηται ότι πράγματι άπήρξε και έτσι κατηνυαχούσε η έξερευρούση συνείδησις της φιλολογικής συντροφιάς...

Σε μια άπ' τις έπιστολές αυτές έλάθεν και τον Πλάτωνα και τον έρώτησαν πως έβλεπαν τον πατέρα του, κι' ο φιλόσοφος άπάντησε: — Όχι ως έβλεπαν οι άνθρωποι έκείναιτο.

— Άλλά πως έβλεπαν τέλος πάντων; έρωτά ο Σουηής χάνον την έπισημήν του.

Ο φιλόσοφος δεν άπάντα και ο Σουηής μοιρομυρίζει: — Μάς τα έπαρδιόλαστε, κύριε Πλάτων!

Φαίνεται ότι, την έποχή εκείνη, ήχι μόνο τα τραπέζια του Σουηι έκινούντο, αλλά και οι σάβλοι του ύπνωτίζοντο.

«Ήμεραν τινα—γράφει μια σύγχρονος έφημερίς—ο Σουηής παρεκάλεσε τον κ. Γιο. Πολέμην να πνευματίσει τον σκύλον του.

Μόλις όμως ο Σουηής έδειξε με το δάκτυλο τον σκύλον του, τού ζώον άρχισε να γαυγίζει δυνατά. Ο Σουηής τού έχειράσθη.

— Άκου δού, Γιάννη, ειπε στον Πολέμη, να λείψουν η φέστες με το σκύλι, γιατί μπορεί να λυσασθή και να μου φρά τού παιδιά!».

Άκούετε τώρα και το έξης άποροδόητο: — Περιέργον ειπε—γράφει μια έφημερίς του παλιού αυτού καιρού—το πως άποκο μίσην τού μωρό εις την οικίαν του φίλου του ποιητού. Οι πνευματιζόμενοι ποιητά άκομψούν τα χέρια των επί της κούνιας και οι του θανάτου, η κούνια άρχίζει να γαλαντεύεται, η δε μεμπέκα άποκοιμάται, ενώ οι ποιητά και λοιποί τοιοίτοι θημύζουν επί τού θανάτου!».

Και μια άγγελία: — Ο κ. Γεωργιος Σουηής ένοικμισε αν 50 δραχμών την έσπέραν τού μαγικών τραπέζιού του, τού όποιον ύποτίθεται ότι ειπε πλέον λημέρι των πνευμάτων».

Λίτο τού περιστατία αυτά ο Σουηής έγραψε από τ'Ρωμιοί του έκαιοντάδας στίχους. Ο Φασούλης κι' ο Περισκέτος... Ο καθένας νέτος σκέτος, θημωσοφούσαν κάθε βδομάδα για τον πνευματισμό. Ίσοι μερικοί στίχοι. Ο Φασούλης δηγγείται στον Περισκέ: — Έλάτε να καθήσωμεν στο τραπέζιού γύρω και μη γελάτε παντελώς, άλλώς θα σας (δίσω.

Και αν δεν ήμπορέσωμεν τον μάρσιπον να (εύρωμεν εις τού έξης τουλάχιστον τον κλέπτην θα (ήξεύρωμεν».

Τοιαύτα ειπα, Περισκέ, με μούτρο σαν (κβμάξι κι' εκάθησα φαμελικώς τριγύρω στο τρα (πέξι,

ήτο δε ώρα, Περισκέ, ως δώδεκα περίπου, άπτασαν για τού κλέψιμο ήρωτων τού μαε (σίπου

κι' έφώναζαν της γειτονιάς άκούηται κο (κόροι

και ειχε εκκοιλότητα η πιο μικρή μου κόρη άλλ' όμως μόλις ήγγιξε επάνω στο τραπέξι έννόησα τα χέρια μου πως κάτι τα πιξεί.

κι' άμέσως μούθθη, Περισκέ, ως είδος έκλαμψια και τού τραπέξι τόπισσε όσαν έπιψημία, και τότε τόνα πόδι του έσήκωνε και μόνον και κάποτε τα τρία του χωρίς ρυθμόν και χρονον.

και πάταγο έβριετο και βρόντος και άνταρα κι' έμεις τού έφώναζαμε: «βρέ που την πάς την κλαρα».

Σε μια στιγμή όμως ο Περισκέτος ήκει στο φίλο του Φασούλη: — Άλήθεια όμως, έγινες και σν ψευτοφυλλάδα και θέλεις με τα ψέματα να οείσης την Έλλάδα κι' όπως ο κοσμος βεβαίω, σου άάλεψαν η βίδες και ειπε πλάνη μοναχά εκείνα όπου είδες;

Και ο Φασούλης, με Άμέλεια φιλοσοφία άπαντά: — Τό παν άπάνη, Περισκέ, και ότι πράγμα κανείς δεν ειπε άλλο τίποτε η προείν της πλάνης.

Σε άλλο φίλλο ο Σουηής προπαθεί να έννοιστη τον τότε κρη άποιωτό Θεόδ. Δηλημιάνη και βεγει συναγεμίο των Πνευμάτων: «Συναβροσθήτε Πνεύματα, και άπ' έμπρός κι' όπισω και όλα βοηθήσατε με να τον άποκοιήσω.

Άκούσατε τού πρόσταγμα Σουηή τού αρχιμάγου

που έχει πρόσωπο λα- γού και γενειάδα τρα- γου!

Υπνωτίζει λοιπόν τού «πάρματα Θεωρηή» και διασκεδάει μαζί του σε άφθονους στίχους.

ΟΙ ΔΙΑΣΧΟΜΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ:

Ο Μεγάλος Μουσαυρός Γ. Φρ. Χένδελ

τέλος του 15ου αιώνα από τον εκ Βιέννης Γάσπαρο Ζόλντερ.

— Η άρχαιότερη σημαία του κόσμου είχε η της Λανίας, η οποία χρονολογείται από το 1219.

— Οι δημόσιοι υπάλληλοι της Κορέας έχουν πάνω στα μπλεκα τους εικόνες διαφόρων ζώων και ποικιλ.

— Παρατηρήθη ότι μεταξύ των άγριων και άπολιτιστών λαών δεν υπάρχουν τραυλοί.

— Μόνον η φράλινα και ο έλέας έχουν μεγαλύτερο από των ανθρώπων.

— Τα κοράκια βγάζουν 27 διαφορετικούς διαφόρων ειδών.

— Το πρώτο ταχυδρομείο της Γαλλίας συνεστήθη στα 1462, της Αγγλίας στα 1581 και της Αμερικής στα 1710.

— Αν θέλετε να γυαλίσει καλά τα κατοικίδια σας, τριψάτε τα με φλούδα πορτοκαλλιού και όταν στεγνωθούν βορψορίστε τα με μια υαλακή βοστρα.

— Απ' όλα τα άνθη έκείνο που διατηρείται περισσότερο, χωρίς να μαραθθί, άφορ κοπέι το ζοσάνθη.

— Ο έθνικός ύμνος των Κινέζων είχε τόσο μεγάλος, ώστε για να ψαλή χρειάζεται μισή ώρα.

— Οι κάτοικοι του Λονδίνου τρώνε κάθε βδομάδα 9.000.000 στρεβιά.

— Μια όαί βοιτόφου ισοδυναμεί κατά τη θελητική δύναμη με πέντε οκάδες κρέατος, με έννεμα οκάδες γεωμύλων και με δώδεκα οκάδες γάλατος.

— Σε πολλά μέρη της Νορβηγίας άλλοτε αντι νομισμάτων μεταχειρίζοντο ούατά.

